

ένοτκίασε ἐφρόντιζε νὰ τὴν σαρόνει, αὐτὸς δὲ ὁ Ἰδιος ἐσκόνυε καὶ ἐκαθάριζε, καὶ τὰ ἔπιπλα ἡσαν καλλίτερα ἐξ ὅσων ὁ Δίκη ἐσυνείθιζε νὰ βλέπῃ ἐν οἰσθήποτε ἐκ τῶν δωματίων τῆς Αὐλῆς τοῦ Πόαν. Ὑπῆρχε μικρὰ στρογγύλη τράπεζα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου, καὶ ἐτέρα εἰς τὰ πλάγια μὲ δύο ἡ τρία μεγάλα βιβλία ἐπ' αὐτῆς. Ἡτο δὲ καὶ ἐρμάριον ἐν μιᾳ τῶν γωνιῶν καὶ στενὴ κλίνη εἰς τὴν ἑτέραν, ἐπὶ δὲ τῆς κλίνης ἡτο μέγα δέρμα τίγρεως τὸ δποῖον ὁ κύριος τοῦ Βάλτερς τῷ εἶχε δώσει πρὸ πολλῶν ἑτῶν, καὶ τὸ δποῖον ἔχρησίμευεν ὡς κόσμημα τὴν ἡμέραν καὶ ὡς θερμὸν σκέπασμα διὰ τὰς ψυχρὰς νύκτας. Ἐπίστης ἡτο καὶ μικρὰ θήκη ἐπὶ τῆς πλαγίας τραπέζης μὲ δλίγα ἐπ' αὐτῆς βιβλία. Ὁ Βάλτερς ἡτο φιλομαθής καὶ πάντοτε ἥγάπτα τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ τελευταῖον περὶ δλίγων βιβλίων ἐφρόντιζε πλὴν τῆς Ιερᾶς Γραφῆς καὶ τοῦ προσευχηταρίου, τὸ δποῖον ἐφερε τὴν ἀπόδειξιν πολλῆς χρήσεως.

Ο Βάλτερς εἶπεν εἰς τὸν Δίκη νὰ καθήση, καὶ τῷ ἔδωκε βιβλίον περιέχον εἰκόνας τινας ζώων ἵνα θεωρήσῃ ἐνῷ ἐτοιμάζετο τὸ τσάτι ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν ἤδυνατο ἡ νὰ προσέξῃ εἰς τὸν Βάλτερς καὶ τὰς ἐνεργείας του, αὔτινες είχον περισσότερον γόντρον τοῦ βιβλίου του. Πρῶτον ἔθεσε πυρίον εἰς τὴν πυράν, ἥτις ἡτον ἔτοιμος ν' ἀνάψῃ. Εἶτα ἐξῆλθε νὰ φέρῃ νερὸν διὰ νὰ παρασκευάσῃ τὸ τσάτι. Ἀκολούθως ἡνάκες τὸ ἐρμάριον, καὶ ἐξέβαλεν ἐν δοχείον διὰ τσάτι καὶ δύο κυανολεύκους κυάθους καὶ πινακίδια, καὶ ἡμισυ ἄρτον καὶ δλίγον βούτυρον. Τὰ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης λίαν κοσμίως, καὶ εἶτα ἐξελθὼν πάλιν, ἐπορεύθη εἰς τὸ μικρὸν παντοπωλεῖον καὶ ἐφερε δύο ἡ τρία τεμάχια λάρδου, ἀγοράσας αὐτὰ ἐκ τῆς οἰκοδεσποινῆς αὐτοῦ ἥτις ἐπώλει τρόφιμα. Ταῦτα ἐτηγάνισεν ἐντὸς μικροῦ δοχείου τὸ δποῖον ἐκρέματο παρὰ τὴν ἑστίαν, καὶ δταν τὸ ὄνδωρ ἐχύθη ἐντὸς τοῦ ἀγγείου, καὶ ἡ θελυτικὴ δεμὴ τοῦ λάρδου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πυρᾶς καὶ ἐτέθη ἐντὸς τριβλίου ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ στόμα τοῦ Δίκη ὑγράνθη τοσοῦτον ὡστε μόλις ἡδυνήθη νὰ περιμεινῃ νὰ τῷ εἴπῃ νὰ ἀρχίσῃ νὰ φάγῃ. «Ἐλα Δίκ έδω», εἶπεν ὁ Βάλτερς, καὶ ὁ Δίκη δὲν ἔχρεισθη δευτέραν πρόσκλησιν. Ἐσυρε τὴν ἔδραν του ἐν ἀκαρεὶ παρὰ τὴν τραπέζαν, καὶ καθήσας, ἥτον ἔτοιμος εἰς ἐνέργειαν. Ἄλλ' ὁ γηραιός Βάλτερς εἶχε τι νὰ εἴπῃ πρὸν ἡ ἀρχίσῃ. Εἶπεν εἰς τὸν Δίκη δτι ἐπρόκειτο νὰ κάμη τὴν προσευχὴν, καὶ τὸν εἶπε νὰ σταθῇ ὅρθιος, τὸ δποῖον καὶ ἐπράξε καὶ ἐθεώρει μετ' ἐκπλήξεως τὸν γέροντα ἐκβαλόντα τὸν μικρὸν αὐτοῦ μέλανα πτίλον ἐκ τῆς κεφαλῆς, καὶ ὑψώσας τὰς χειρας, ἐξῆτησε παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ εὐλογήσῃ τὴν τροφὴν τὴν δποῖαν ἡ ἀγαθότης Αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ο παῖς δὲν εἶδε ποτὲ τοῦτο πρότερον γινόμενον καὶ ἡπέρει ἀλλ' εύθὺς ἐλησμόνησε τὰ πάντα ἐν τῇ ἡδονῇ τῆς ἱκανοποιησεως τῆς πείνης αὐτοῦ μετὰ τοῦ λάρδου καὶ τοῦ ἄρτου, ἐξ οὗ ὁ Βάλτερς τῷ ἐκοψε μέγα τεμάχιον. Ὁ ἀγαθὸς τὴν καρδίαν γέρων ἐφαγεν δλίγιστον ἀλλ' ηνχαριστεῖτο-

βλέπων τοῦ Δίκη τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἵσως ἐπεθύμησε νὰ μὴ εἶχε τόσον δυσάρεστον πρᾶγμα ὅσον να εἴπῃ εἰς τὸν νεαρὸν αὐτοῦ ἔνον δτι τὸν εἶδε κλέπτοντα.

Οταν τὸ τσάτι ἐτελείωσε, ὁ μεθοδικὸς γέρων ἐπίλυσε τὰς κυάθους καὶ τὰ πινάκια καὶ ἔθηκε τὰ πάντα ἐντὸς τοῦ ἐρμαρίου. Εἶτα δὲ εἶπεν :

«Τώρα, Δίκ, ἔχω κάτι νὰ σοῦ εἴπω — κάτι τὸ δποῖον δὲν ἐπιθυμεῖς οὐδὲ κατὰ τὸ ἡμισυ ἡ ὅσον ἐπιθυμεῖς τὸν λάρδον. Ἐχεις μηλα τινα εἰς τὰ θυλάκια σου τὰ δποῖα ἔκλεψες ἀπὸ τὴν γυναικα ὅταν αὕτη τὰ ἐσκόρπισε καὶ ἐκύλισαν υπὸ τὰς καλάθους. Δίκ, εἶναι πολὺ λυπηρὸν νὰ ἥναι τις κλέπτης, καὶ δμωαξεῖσαι!»

Ο δφθαλμοὶ τοῦ δυστυχοῦς Δίκη ἐμεγαλύνθησαν καὶ αἱ παρειαὶ του ἔγειναν ἐρυθραί. Ἐγίνωσκε πολὺ καλὰ δτι ὅταν οἱ κλέπται συλλαμβάνονται ἡ τύχη των εἶναι νὰ φέρωνται εἰς τὴν φυλακήν. Ἡρχισε νὰ μποπτεύῃ δτι ὁ Βάλτερς ἡτο ἀστυνομικὸς κλητήρ μετεμφιεσμένος, καὶ δμως τῷ ἐφαίνετο παράδοξον, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τιμωρηθῇ, δτι θὰ ἥρχιζε νὰ τῷ δίδῃ τόσον πολὺ τσάτι. Δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ συνέλθῃ εἰς ἔκατον δίδῃ τὸ Βάλτερς ἐπεριμενεν ἀπάντησιν ἡ μόνη βοήθεια τὴν δποῖαν εἶχε ἡτο νὰ προσπαθήσῃ νὰ βοηθήσῃ ἔκατον λέγων ψεῦδος, καὶ ἐπομένως εἶπεν δτι δ γυνὴ τὰ ἔδωκεν εἰς αὐτόν.

«Οχι, Δίκ, δὲν εἶναι ἀλλιθές αὕτη σοὶ ἔδωκε μόνον ἐν, τὸ δποῖον καὶ ἐφαγες.»

Ἐτι μᾶλλον φοβηθεὶς ἴδων πόσον ἀκριθῶς ὁ Βάλτερς ἔγίνωσκε τὴν τελευταίαν πράξιν, ὁ Δίκη ἥρχισε νὰ κλαίῃ καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ. Ὁ ἀγαθὸς τὴν καρδίαν γέρων ἔστρε τὸν πατέρα παρ ἔκατον, καὶ τῷ εἴπεν δτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὸν τιμωρήσῃ ἡ νὰ εἴπῃ εἰς τινα περὶ τῆς κλοπῆς του καὶ δταν τὰ δάκρυά του δλοσχερῶς ἐξηράνθησαν, εἶπεν :

«Ἄλλ' ὑπάρχει τις δστις τὸ γνωρίζων, παιδίον μου, καὶ δστις θέλεις μίαν ἡδυραν σὲ τιμωρήσει δίδῃ τὰ κλέπτεις καὶ λέγεις ψεῦδον ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τοιαύτην πορειαν, καὶ ἐὰν δὲν λυπηθῆς διὰ τοῦτο καὶ δι' ἀλλα ἀτοπήματα τὰ δποῖα ἐπράξες». [Ἐπεται συγένεια]

ΚΛΕΙΣ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ. Ἐπιεικής εἰς πλεῖστα πράγματα, μετὰ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ ὁ Σθήφτ, ἡτο ἀγαθὸς παπατητικὸς εἰς ἔτερα. Ἐξ δλων τῶν πρὸς τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ διαταγῶν, ἀπήτει αὐτηρὸν ὑπακοὴν εἰς τὴν ἔζητο. «Πάντοτε ἔλεγε κλεῖσ τὴν θύραν δσάκις ἡ εἰσέρχεσαι, ἡ ἐξέρχεσαι τοῦ δωματίου μου». Ἡμέραν τινὰ τῶν ὑπηρετριῶν αὐτοῦ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν γὰ μεταβῆτε εἰς τὸν δέκα μίλια ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου κωμοποιῶν, ἔνθα διέμενε ἡ οἰκογένεια αὐτῆς δπως παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ὁ Σθήφτ οὐχι μόνον συνήνεσε ἀλλὰ καὶ ἐδάνεισε εἰς αὐτὴν ἔγα τῶν καλλιτέρων αὐτοῦ ἔπιπων, διέταξε δὲ καὶ τὸν ἰδιαίτερον αὐτοῦ θαλαμηπόλον νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Ἀτυχῶς τὸ πτωχὸν κοράσιον ἐν τῇ παραφορῇ τῆς χαρᾶς του, ἐλησμόνησε νὰ κλείσῃ τὴν θύραν δτε ἐξῆλθε τοῦ δωματίου. Ἐν τέταρτον τῆς ώρας μετὰ τὴν ἀγα-

γιώρησιν αὐτοῦ ἀνακύψας δὲ Σβήστη ἐκ τῶν βιβλίων καὶ παρατηρήσας τὴν ἀμέλειαν τῆς ὑπηρετίας, διέταξεν ἀμέσως τὸν ὑπηρέτην του, νὰ προφθάσῃ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν προσκαλέσῃ ἀμέσως νὰ ἐπανέλθῃ. Ἡ πτωχὴν νάνις ὑπήκουσε καὶ προσελθοῦσα ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτῆς τὸν ἡρώτησε εἰς τὸ εἶχε πάταση καὶ τὸ ἐπεθύμει δικύριος της; Μόνον κλείσε τὴν θύραν ἀπεκρίθη δὲ Σβήστη, καὶ ἀκολούθως ἔξακολούθει τὸ ταξεδίον σου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ ἔτος 1877, ἀρτίως δημοσιεύθησαν, σύνολος δὲ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνῆλθεν εἰς 944,500, δὲ τῶν θανάτων εἰς 801,900. Αἱ γεννήσεις δύθεν ὑπερτεροῦσι τῶν θανάτων κατὰ 142,600. Ἐν ἔτει 1876 ἡ ὑπερτερητικὴς ἦν κατὰ 132,600 ὅστε ὑπάρχει μεγάλη βελτίωσις κατὰ τὸ 1877. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ 1875 ἡ αὔξησις ἦν μόνον 105,900 δὲ διαφορὰ φαίνεται συστηματικῶς βαίνουσα ἐπὶ τὰ κρείττω. Οἱ γάμοι δύως ἥλαττωθησαν κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἔτη, σταθερῶς δὲ οὕτω γίνεται ἀπὸ τοῦ 1872, ὅτε ἡριθμοῦστο εἰς 352,700. Τὸ 1878 βαθμηδὸν ἥλαττωθησαν εἰς 294,900 καὶ τὸ 1877 εἰς 279,000. Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ δὲτο δὲ ἐπέκτασις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς μείζονα ἀναλογίαν τῷ πληθυσμῷ ἔνναι εἰς ἴσχυρὸς λόγους παραγαγών τὴν τάσιν ταῦτην. Ἡ βιομηχανικὴ στενοχωρία καὶ ἡ φυλοδοκήρη συνετέλεσάν πως καὶ αὐταῖ.

* * * Ό προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ ἔτος 1879—80 αὐξέχεται εἰς 10,586, 894 λίρας στερλ. Οἱ ἐν τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀσχολούμενοι ἀνέρχονται εἰς 30,887 ἄνδρας.

* * * Ό μισθος τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἀνέρχεται εἰς 600,000 φρ. κατ' ἔτος, πρὸς τούτους ἔχει 60,000 φρ. δι' ἔξοδα τραπέζης καὶ 120,000 δι' ἔξοδα γραφείου.

* * * Εἰ καὶ, χάριν ἀπογραφικῆς ἀκρίβειας, πρέπει νὰ σημειωθῇ δὲτο δὲ εἰσαγωγὴ ἐν Ἑλλάδι τῆς κλωστικῆς βιομηχανίας τοῦ βάμβακος δύναται ν' ἀναχθῇ μέχρι τοῦ ἔτους 1846, δὲτο εσυστήθη ἐν Πάτραις τὸ πρώτων κλωστήριον, ἀλλὰ δὲ ἐγκαταστάσις αὐτῆς ἔσχε κυρίως ἀφοροῦσα τὴς ἐπέκτασιν παρ' ἡμίν τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος διηγείται, ἐπροκάλεσεν δὲ ἐν Εὐρώπῃ μεγάλη ζήτησις αὐτοῦ καὶ δὲ ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσα κρίσις (1861—1867) εἰς τὰ τοῦ βάμβακος κλωστικὰ καὶ ὑφαντικὰ ἐργοστάσια καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, κρίσις ητο δύμσον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐμφυλίου πολέμου ὃς ἐκ τοῦ ὅποιου οὐ μόνον ἐντελῶς σχεδὸν διεκόπη δὲ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς μεσημεριναῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπηγορεύθη δὲ ἔξαγωγὴ τοῦ ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν ὑπάρχοντος.

* * * Ἐκκοκιστικὰ καταστήματα τοῦ βάμβακος ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι 12, ἐξ ὧν 9 ὑδροκίνητα ἐν Λεβαδείᾳ συγχειτοῦντα δύναμιν ἵππων 102 καὶ ὑπηρετούμενα ὑπὸ 16 ἐργατῶν.

Τὸ σπουδαιότερον δύως ἐκκοκιστήριον είναι τὸ ἐν Πειραιεῖ συστηθὲν τὸ 1862 ἀτμοκίνητον δυνάμεως ἵππων 15, μετ' αὐτῷ είναι τὸ ἐν Στρυλίδι τὸ ἔτος 1869 συστηθὲν δυνάμεως ἵππων 30 καὶ ἐν τῷ ἕποιώ κατόπιν προσετέθησαν, τημῆκα κλωστήριον, ἀλευρομύλου, ἀρτοποιείου καὶ μηχανουργίου, κίνοντα δάπαντα διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς. Ἐπίστρις ὑπάρχει καὶ ἐν Λαμίᾳ ἀτμοκίνητον ἐκκοκιστήριον δυνάμεως ἵππων 12, συστηθὲν τὸ 1874. Οἱ αὐθιδος τῶν εἰς τὰ τρία ἀτμοκίνητα ἐκκοκιστήρια ἀσχολούμενων ἐργατῶν ἀνέρχεται εἰς 67.

* * * Οἱ ἐν ταῖς μεσημεριναῖς Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἀποθανόντες ἐκ τοῦ κατρίνου πυρετοῦ τοῦ πρὸ ἐξ μηδῶν ἐπισκήψαντος ἀνέρχεται εἰς 15,000. Ή δὲ ἐκ τοῦ ἐμπορίου ζημία εἰς 175—200,000,000 δολλάρια.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'

"Ονομα καὶ πρᾶγμα.

Εἶμαι τι γλυκοῦ.

"Οπως εἰς τὴν γεῦσι,

Κ' εἰς τὴν ἀκοή·

Δύω μέλη ἔχω,

Εἴναι δὲ γλυκεῖς,

Καὶ τὰ δυούς ἐπίσης,

Τόνοι μουσικῆς.

Ἐν δὲ τῷλφ είμαι:

χάλλιστον ποτὸν,

Θρεπτικῆς ούσιας,

Πάντοτε μεστόν.

Δ. P.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναϊδος

προσφέρει ΔΩΡΕΑΝ

A'. ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΝ «Χάδου» μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν παρατημάτων καινουργή, ἐκ τοῦ Καταστήματος Δ. Κωνσταντίνου καὶ Σας δι' 100 γέους συνδρομητάς.

B'. ΕΤΕΡΑΝ ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ «Express» διὰ 70 γέους συνδρομητάς, ἐπίσης καινουργή καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Καταστήματος.

G'. ΩΡΑΙΑΝ κεχρωματισμένην μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα ἔχουσαν κεχρυσωμένην καὶ πολυτελῆ κορωνίδα ἀξίας δρ. 80, διὰ 50 γέους συνδρομητάς.

D'. Τὰς «Φιλοσοφικὰς Μελέτας περὶ Χριστιανισμοῦ» (Βραίλα) εἰς 3 τόμους, διὰ 30 γέους συνδρομητάς.

E'. Τὰ «Εύρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἔνα τόμον «Ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων», διὰ 10 γέους συνδρομητάς.

■ ■ ■ Εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον **ΑΝΕΥ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΗΣ** τῆς συνδρομῆς.

Τὰ ΔΩΡΑ δίδονται ἀμα τῇ παραλαβῇ τῶν συνδρομῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος ἀριθ. 261 ὁδὸς Ερμοῦ.

Διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας μαθητῆς τῆς δευτεραρχίας τάξεως τοῦ Διδασκαλείου ζητεῖ ιδιαιτέρας παραδόσεις δὲ καὶ θέσιν οἰκαδιμασκάλου. Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφείον ήμῶν.